

عنوان مقاله:

ارزیابی روشهای تعیین دبی اشل در رودخانه تجن

محل انتشار:

هفتمین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیده صدیقه هاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد سازههای آبی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

علیرضا عمادی - استادیار گروه مهندسی آب دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

اندازهگیری مستقیم دبی در رودخانهها وقتگیر و پرهزینه است، بنابراین از رابطه بین دبی و تراز آب که به منحنی سنجه دبی معروف است، استفاده میشود. حداکثر دبی سیل مورد نیاز و ارتفاع آن در طراحی سازههای هیدرولیکی، از امتداد منحنی سنجه دبی با روشهای مناسب بهدست میآید. این منحنی برای مقاطعی از رودخانه که در آنها ایستگاه اندازهگیری وجود دارد، به طور تجربی و در سایر مقاطع با استفاده از روشهای تحلیلی هیدرولیکی و با توجه به فرم بستر بهطور مصنوعی استخراج میشود. از مهمترین این روشها، روش اینشتین بارباروسا - و وایت و همکارانش را میتوان نام برد. در این تحقیق منحنی دبی اشل رود تجن ایستگاه ریگ چشمه با روشهای مذکور محاسبه و با دبی اشل اندازهگیری شده درایستگاه مورد مقایسه قرار گرفته است. براین اساس، روش وایت و همکاران نتایج دقیقتری به دست میدهد

کلمات کلیدی:

رود تجن، دبی اشل، روش اینشتین بارباروسا، روش وایت و همکاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/216464>

